

RECERCA

L'acte d'entrega de les beques que concedeix l'Obra Social de La Caixa per a la recerca en biomedicina es va celebrar ahir a Barcelona. CRISTINA CALDERER

El mecenatge, una via per donar oxigen a la ciència

Els centres de recerca alerten del clima de desconfiança

Reportatge

MÒNICA L. FERRADO
BARCELONA

En època de crisi, la recerca avança, però a dues velocitats. D'una banda, hi ha els centres que no depenen dels pressupostos del govern espanyol, perquè han captat recursos propis i funcionen de manera autònoma. De l'altra, hi ha els centres que depenen de l'Estat, que han patit una retallada de pressupost del 40% des del 2009. Mereixen una menció especial els centres del CSIC. Alguns han acomiadat personal, com el Centre Nacional de Biotecnologia (CNB-CSIC), que no ha pogut renovar contractes al 20% dels seus investigadors. Ho explicava ahir a Barcelona Carmen Castresana, directora del centre. Castresana tenia ahir una cosa a celebrar: les 10 beques per a estudiants de doctorat internacional de l'Obra Social La Caixa.

Doctorands de diferents països van recollir ahir 40 beques, repartides a parts iguals entre dos centres de Madrid, el CNB-CSIC i el Centre Nacional d'Investigacions Oncològiques (CNIO), i dos centres catalans, el Centre de Regulació Genòmica de Barcelona (CRG) i l'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona (IRB). La secretària d'estat d'Investigació, Desenvolupament i Innovació, Carmen Vela, que va presidir l'acte al CaixaForum, va fer esment a la fe que té que la recerca surti del mal moment pel qual passa, sense aportar-hi cap més informació, malgrat que fa dies que molts responsables de centres de recerca del CSIC han donat a conèixer la situació límit en què es troben.

Els directors dels centres catalans van deixar clar que la recerca dels seus centres, de moment, enca-

Recursos
L'Obra Social La Caixa lliura 40 beques per cursar un doctorat en biomedicina

Inquietud
"El més difícil és atreure investigadors de fora", afirma Joan Guinovart

ra pot jugar a primera divisió. "No hem perdut investigadors, el que ens resulta més difícil és atreure nous investigadors de fora; ara hem de dedicar més esforços per seduir-los i convèncer-los de venir als nostres centres", afirma Joan Guinovart, director de l'IRB. En la mateixa situació es troba el CRG, segons Luis Serrano, el director del centre. Tots dos centres compten amb recursos captats en convocatòries de la Unió Europea, amb aliances amb empreses, el suport del mecenatge i els recursos del programa Severo Ochoa. El gruix dels seus recursos provenen de convocatòries competitives en què es trien els millors projectes.

Els científics fa temps que demanen una nova llei de mecenatge més generosa, que animi entitats amb recursos o grans fortunes a posar els seus diners en projectes de ciència, segons va manifestar Guinovart. Al Regne Unit, per exemple, gairebé el 90% de la recerca en càncer es finança a través del mecenatge. ■

Fins a 23 milions per a 200 investigadors

L'Obra Social La Caixa va atorgar ahir 40 beques per cursar un doctorat en biomedicina a quatre dels centres de recerca biomèdica més destacats de l'Estat. Els estudiants rebran 1.500 euros nets cada mes els dos primers anys i 1.700 els dos últims. L'ajut facilita la incorporació de joves amb talent de tot el món a grups de recerca punters. Amb una inversió de 23 milions, s'han reclutat 200 investigadors. A partir del 2013, el programa es vehicularà als centres amb l'acreditació Severo Ochoa.

TRIBUNALS

L'hora de la veritat per al capità Schettino

Avui comença el judici pel naufragi del 'Costa Concordia', saldat amb 32 morts

Reportatge

SANDRA BUXADERAS
ROMA

El naufragi d'aquella nit encara és fresc entre els amants dels creuers i l'opinió pública mundial. El 13 de gener de l'any passat un veterà capità italià, que poc abans havia sopat i flirtejat amb una noia moldava, abandonava una nau gegantina plena a vessar de turistes que s'enfonsava en les fredes aigües hivernals davant de l'illa de Giglio. De seguida se'l va convertir en símbol de la covardia. Avui Francesco Schettino, de 52 anys, s'enfronta a la justícia, i la noia que en el moment de l'accident era amb ell al pont de comandament, tot i que estigués prohibit, Domnica Cemortan, s'inclou entre els que l'acusen.

La polèmica ha continuat acompanyant el naufragi del *Costa Concordia*, que va costar la vida a 32 persones, tot i que els cossos de dues de les víctimes encara no s'han trobat. D'entrada, la nau, de 290 metres de longitud i de 70 metres d'eslora, segueix allà on es va encallar fa un any i mig. Els habitants de Giglio s'han hagut d'acostumar a tenir com a imponent companyia el creuer, cada vegada més oxidat i encara tombat davant els esculls de l'illa. L'estat italià, que va contractar els serveis d'una empresa especialitzada, havia previst que a finals d'estiu es podria reflotar la nau i desballestar-la en un port segur, però ara ja es parla de la primavera de l'any que ve, perquè "no queda garantit el trasllat amb tota seguretat".

Ahir mateix, mentre els turistes es banyaven i feien fotos al colós, un equip de busos del ministeri de Medi Ambient es va submergir al mar per recollir mostres i decidir si tor-

na a presentar denúncia per danys ambientals, ja que la justícia no va acceptar el primer intent.

El judici contra Schettino, a qui se li imputen en solitari els delictes d'homicidi culpós múltiple, d'abandonament de la nau, de naufragi i de no haver informat immediatament les autoritats portuàries de la col·lisió amb un escull, ha començat amb retard. Estava programat per al 9 de juliol a la localitat toscana de Grosseto, però una vaga d'advocats va impedir que se celebrés l'audiència. Ha estat molt comentat al país un programa de la cadena nord-americana CNN en què es considerava del tot natural que, "en un país sempre en vaga", les agències hagin rebaixat el deute. El *Corriere della Sera* admetia: "Ens acostumem a tot, ho digerim tot. En altres llocs, això no passa". "Són ells els que són normals, no pas nosaltres", sentenciava.

Caure en un bot de salvament

Els principals atacs, però, els concentra Francesco Schettino, fins ara en arrest domiciliari en un poble de la costa amalfitana, prop de Nàpols. Se li ha quedat el malnom de "capità covard" per haver fugit presumptament de la nau quan encara hi havia centenars de passatgers desesperats a bord. A més, al capità se l'acusa d'haver retardat l'operació d'evacuació. Segons la defensa, Schettino al·legarà que va relliscar de la nau, es va precipitar al buit i va caure dins un bot de salvament. Ara bé, té en contra la gravació de la conversa amb capitania de port la nit de l'accident, en què l'oficial de capitania, quan s'adona que el capità és al mar i no dalt de la nau, l'insta a tornar a bord i es troba amb un capità reticent a complir amb el seu deure. La defensa també intentarà posar en qüestió alguns aspectes de la gestió del propietari del vaixell, la companyia Costa Cruises. ■

El creuer *Costa Concordia* continua encallat davant de l'illa de Giglio. El naufragi es va produir el 13 de gener del 2012. VICENZO PINTO / AFP